

Māsa Emmanuela Maillard, francūziete no Svētību kopienas, kopš 1989.gada dzīvo Bosnijā-Herzegovinā.

Pēc panākumiem, kādus guva viņas grāmata "Medžugorje. Karš dienu pēc dienas", māsa Emmanuela kļuva visā pasaulei pazīstama parādību lieciniece. Šis brošūras teksts ir māsas sarakstīta un redīgēta viņas konference par ģimenes tēmu Miera Karalienes vēstījumā.

**SARGĀSIM
ĢIMENI**

Māsa Emmanuela

SATURS

Sātans vēlas iznīcināt jūsu ģimenes	4
Ar kādu ieroci iespējams uzvarēt sātanu?	6
Pirmā vieta - Dievam	14
Svēturns - ģimenes patiesais mērķis	18
Jūsu bērni ir mūsu nākamie svētie	20
Kā nodot mīlestību citiem	22
Kļūstiet par daudzbērnu ģimeni!	26

SARGĀSIM ĢIMENI!

Tulkojā Agnese Mickeviča

2004

Origināla nosaukums:

Famille, nete laisse pas detruire!

Atbildīgs par izdevumu: pr.J.Sitnieks, MIC

Redaktore: M.Latkovska

Datorsalicējs: I.Medveckis

Jūs visi esat mani bērni. Mīlu jūs. Tomēr mīlie, bērni, neaizmirstiet, ka bez lūgšanas nespējat būt manā tuvumā. Mūsdienās sātans grib ievest nekārtību jūsu sirdīs un jūsu ģimenēs. Bērni, neļaujiet viņam vadīt jūs un jūsu dzīvi! Mīlu jūs un aizbildu par jums Dieva priekšā. Mani bērni, lūdzieties! Pateicos, ka atbildējāt manam aicinājumam.

Dievmātes vēstījums Medžugorjē

25.01.94.

Tēvs Pio bieži ir sacījis: "Bērni izglābs pasauli". Pēc tam piebildis: "Lai izglābtu pasauli, pietiktu piecu miljonu lūdzošu bērnu". Tas nozīmē - viņi liktu šķēršļus postošajam jaunumam, kas pašlaik izplatās. Viņš lūdzis jaunu noviciju, manu draugu tēvu Andreju d'Ascanio izveidot bērnu grupas ar nosaukumu "Armata Bianca" (Baltais ierocis). Bērniem, sapulcinātiem zem Marijas apmetņa būs jālūdzas un jāveltī sevi Viņas Bezvainīgai Sirdij, lai apzinātos neparasto lūgšanas spēku un savu lielo ietekmi uz Dieva Sirdi. Šodien minētā kapucīnu tēva paspārnē ir jau miljons bērnu: Dienvidamerikā, Ziemeļamerikā, Eiropā u.c..

1996.gadā, Vasarasvētku dienā, tēvs Andrejs, atsaukdamies uz tēva Pio vārdiem, sacījis: "Vajadzīgi pieci miljoni bērnu. Miljons jau ir. Bet kur lai ņemu pārējos četrus?"

Vai jūs, vecāki, esat gatavi savus bērnus veltīt Bezvainīgai Marijas Sirdij? Vai esat gatavi upurēt savas ģimenes, pieņemot vairāk bērnu, lai tos veltītu Bezvainīgajai Marijas Sirdij? Tādā veidā nāktu klāt šie aizvien vēl iztrūkstošie četri miljoni. Ja esat gatavi, tad ir cerība. Bērni izglābs pasauli!

Sātans vēlas iznīcināt jūsu ģimenes

Šīs grāmatiņas nosaukums: "Sargāsim ģimeni!" Tā ir realitāte, kurai nevar paitet garām. Par to Dievmāte runāja Fatimā, un tagad runā Medžugorjē. Lūk, Viņas vārdi: "Dārgie bērni, sātans grib iznīcināt jūsu ģimenes. Viņš ir ļoti aktīvs."

Kādu dienu Medžugorjē satiku tēvu Milingo, afrikāņu egzorcistu, kurš strādā Romā. Vaicāju viņam: "Kādu sātana darbību jūs, pēc četrdesmit gadu ilgas egzorcisma lasīšanas, uzskatītu par visvairāk graujošo mūsdienu pasaule?" Priesteris, ne mirkli nešaubīdamies, atbildēja: "Ģimenes iznīcināšanu."

Nevajag sevi maldināt: pastāv sātana plāns, kura mērkis ir pakāpeniska tādas ģimenes iznīcināšana, kādu to ir radījis Dievs, sevišķi - caur mūsu valdību pieņemtiem likumiem.* Vispirms tiek radīta ideja, ka virs zemes ir pārāk daudz cilvēku, tādēļ jāierobežo dzimstība. To uzspiež kā zinātnes patiesību, tāpēc mākslīgi tiek regulēta dzimstība. Ieteic grūtniecības pārtraukšanu, kuru legalizē un apmaksā. Izveido ļoti liberālu likumdošanu, labvēlīgu laulību šķiršanai. Homoseksuālistiem tiek ļauts noslēgt likumīgas laulības un adoptēt bērnus.

Tas liecina, ka likumi acīmredzami noniecina ģimeni. Jums jāzina, ka sātanam attiecībā pret katru ģimeni ir savs graušanas plāns.

Gribu tomēr iepriecināt tos, kuri jau cietuši no šī postošā plāna, jo Dievam savukārt ir katras

* 1997.gadā, būdams Polijā, Jānis Pāvils II sacījis: "Tauta, kura nonāvē bērnus, ir tauta bez nākotnes."

ģimenes atjaunošanas un augšāmcelšanās plāns. Sātana plāni var tikt sagrauti, ja veltīsim sevi Dievam un rokās ķemsim ieroci, kuru piedāvā Evaņģēlijs. Dievmāte brīdina: "Sātans darbojas sevišķi jauniešu vidū un caur tiem grib graut ģimenes. Šodien daudzi jaunieši meklē laimi tur, kur tā tiek pazaudēta". Tas, ka jaunie meklē laimi, ir pats par sevi saprotams. Mums, vecākiem, jānorāda bērniem īstais ceļš uz laimi.

Dievmāte ne vienreiz vien ir uzsvērusi: "Jaunieši - mana lielā cerība, mana vislielākā cerība. Dzīvē viņi ienāk šķīsti; mūsu sabiedrības jaunums tos vēl nav aizrāvis". Viņi stāv uz dzīves sliekšņa un Dievmāte liek uz tiem lielu cerību. Lai par to zina visi! "Sātans no jūsu ģimenēm grib izraut šo miera kripatiņu" - saka Gospa (latv. Kundze). Viņš nāk ar kārdinājumu iegalvot, ka laulātais draugs nav pietiekami labs, pat neciešams, toties kaimiņš daudz labāks, tātad - jāšķiras, jo tā taču visi dara. Drīkst nonāvēt nedzimušu bērnu, jo daudzi arī tā dara. Var jau piemānīt sievu vai vīru, sekojot bara instinktam. Bet ko mums par to saka Marija? "Dārgie bērni, neapzinoties jūs nododat sevi sātana rokās."

Kādā veidā visvieglāk pakļaut sevi sātana varai? Pietiek "darīt tā, kā visi." Brīdī, kad pateicāt: "Visi tā dara, tātad arī es varu tā darīt," jūs ļavāt ģimenes ienaidniekam iekļūt savā prātā un sirdī. Nē, nepiekāpeties viņa priekšā! Kungs neieradās lai pateiktu: "Dari, kā visi," bet aicināja: "Seko man!". Sekojiet Viņam, Jēzum, un Dieva Gars jūs caurstrāvos!

Vajag apzināties tos draudus, kādiem pakļautas visas ģimenes. Kāpēc sātans ar tādu niknumu grib iznīcināt ģimeni? Tāpēc, ka Dieva

---

plānā ģimene ir neparasta un dievišķa realitāte. Ģimene ir Dieva radīta, tā jauj eksistēt cilvēku ciltij. Bez šīs radības šūniņas, kāda ir ģimene, cilvēce drīzumā tiktu izdzēsta no pasaules kartes. Ģimenes skaistuma un tās reālais spēka avots ir Svētajā Trīsvienībā dzīvē, dievišķo personu paraugattiecību ieviešanai dzīvē.

Ģimenes ir kas patiesi skaists! Tēva un mātes loma attiecībās ar bērniem, laulāto kopdzīvē, dzimuma pieteikums, kādu to ir radījis Dievs, bērna ienākšanā pasaulē - tas viss Dieva plānā ir tik brīnišķīgs, ka sātanam to grūti paciest. Viņu plosa skaudība. Tāpēc viņš cenšas iznīcināt visu, kas ir skaists, un pirmkārt - šo šūniņu - ģimeni!

Ar kādu ieroci iespējams uzvarēt sātanu?

Medžugorjē Dievmāte mums atgādina, ar kādu ieroci varam uzvarēt to, kurš grib mūs iznīcināt. Vismazākais, pat tas visvājākais no mums, tas, kurš atrodas visbēdīgākajos dzīves apstākļos (bet šodien tādu nav mazums), spēj atbruņot ienaidnieku padarīt to bezspēcīgu. Mazā Terēze no Bērna Jēzus ir sacījusi, ka dēmons dreb maza, četrgadīga bērna priekšā. Domāju, ka viens no ietekmīgākajiem mūsdienu ģimeņu iznīcināšanas cēloņiem ir bērnu lūgšanu, upuru, svēto sakramantu un Bībeles lasīšanas, kas mums ir Dieva dotas “pretbumbu raķetes”, atstāšana novārtā.

Medžugorjē var sastapt daudzus, kas cietuši no ģimeņu šķelšanās, sevišķi jauniešu dēļ, kuri lietojot narkotikas ir nostājušies uz nāves ceļa,

---

vai arī kādu citu iemeslu dēļ, kas ved uz ieļaujojumu. Daži mani ir prasījuši, lai es aicinu vizionārus lūgties pie Dievmātes par konkrētiem jauniešiem, kuri lieto narkotikas, likteni. Daudzi cilvēki ir nonākuši pie secinājuma, ka viņu ģimenes kļuvušas par sātana, kurš tās nemitīgi grauj, upuriem. Kāds izmisis vīrs pastāstīja: “Mana sieva pameta mani, dēli lieto narkotikas. Tāpēc mana sirds ir satriekta.” Es viņam atbildēju: ”Protams, es lūgšos par jūsu ģimeni, par bērniem, bet vai jūs pats lūdzieties un gavējat dēla nodomā?”

“Nē, bet kāpēc tas jādara?”

“Vissvarīgākās lietas ir lūgšana un gavēnis. Tie ir līdzekļi, kurus Jēzus mums ir devis Evaņģēlijā, lai mēs spētu uzvarēt Jauno. Šis ierocis ir nepieciešams. Jūs kā ģimenes galva, iesāciet dēla nodomā lūgties un gavēt, tikai tad var notikt brīnumi! Nemiet rokā šo ieroci pret sātanu. Lai neviens no jums nesaka, ka ir pārāk niecīgs, pārāk vājš un grēcīgs. Tas nav tikai svēto ierocis. Nē, šis ierocis ir arī priekš vismazākajiem.”

“Tikai ar lūgšanu un gavēni ir iespējams apturēt karus”, saka Dievmāte. Tas ir mūsu vienīgais ierocis. Pārliecinošas runas, sprediķi, lekcijas par morāli - tie nav līdzekļi dēmonu padzišanai. “Gavēnis un lūgšana” - Marija mums atkārto Jēzus vārdus - “tas ir iedarbīgs līdzeklis pret Jaunumu.”

Kura māte vai tēvs atstātu bērnu vienu mājās zinot, ka apkārt tai klīst jaundarīs. Vai tā kāds rīkotos? Bet cik vecāki šodien pamet bērnus pašplūsmā un neaizsargā no tiem, kas uzglūn, no jaundariem, kuru baismīgos noziegumus apraksta avīzes. Sātans ir tas, kurš grib iznīcināt jūsu bērnus. Tāpēc nepametiet tos vienus, ne-

---

aizsargātus viņa ietekmē. Savu bērnu apziņā ielieciet lūgšanas ieroci. Tikai tad viņi būs spēcīgi un sātanu uzvarēs.

Pastāstīšu par kādas amerikāņu ģimenes vēsturi, kas atstāja uz mani lielu iespaidu. Četr-padsmitgadīgā Linda apmeklēja ticības mācības stundas pie mana drauga, kurš vairākas reizes bijis Medžugorjē. Tur sapratis, cik svarīgi, lai ģimenes lūgtos rožukroni, bijis liecinieks nepārastiem atgriešanās notikumiem ģimenēs. Kādu dienu šī jaunā meitene ieradās pie mana drauga dzīļi izmisusi un pastāstīja: "Nolana kungs, manā ģimenē vienigi es piedalos svētdienas Sv.Misē. Visi esam kristīti, visi katoļi, bet ne mans tēvs, ne māte, ne divpadsmitgadīgais brālis nepiedalās Sv.Misē. Nupat uzzināju, ka mani vecāki ir nolēmuši šķirties. Abi ar brāli esam šausmu pārņemti. Tēvs vēlas mūs atstāt, esot atradis sev kādu citu sievieti".

Nolans viņai atbildēja: "Iesaku tev - Dievmātes nodomā lūgties rožukroni, uztici Viņai tēvu, māti un to kundzi, pie kuras tēvs grib aiziet, lai Marija visu nokārto, lai atjauno Dieva kārtību tavā ģimenē. Bez tam padomā, vai arī tavs jaunākais brālis neverētu kopā ar tevi lūgties rožukroni. Tad jūs būtu divatā".

Meitene pati sāka skaitīt rožukroni. Ar paļāvību viņa visu uzticēja Dievmātei. Beidzot arī jaunākais brālis piekrita viņai pievienoties. Tad kopīgi "rikoja sazvērestību".

Katrā vakaru slepenībā kāpa lejā pagrabā un tur lūdzās. Rožukroņi ilga apmēram stundu. Viņi vienprātīgi lūdzās, lai ģimenē piepildītos Dieva plāns, bet sātana plāni tiktu pilnīgi iznīcināti. Arī ticības mācības skolotājs meitenē pamanija pār-

---

maiņas. Linda vairs neķildojās ar brāli, viņi viens otram piedeva sīkos pāridarījumus. Pēc nedēļas Linda ieradās klasē apmierināta un paziņoja, ka vecāku šķiršanās atlakta. Šī pirms noteiktā šķiršanās datuma Linda pateica Nolanam: "Grūti pat noticēt, bet mans tēvs vairs nevēlas šķirties, grib palikt ar mammu un mums."

Tā bija liela uzvara. Linda turpināja lūgties. Vēl pēc kāda laika, viņa atnāca pie skolotāja priekā starojoša un paziņoja: "Jūs nevarat pat iedomāties, kas noticis. Svētdien mana māte kopā ar mani aizgāja uz Sv.Misi!" Lūk, rožukroņa spēks! Nākošajā svētdienā uz Sv.Misi aizgāja arī tēvs. No tā laika viņš katru svētdienu piedalās Sv.Misē. Tagad visa ģimene kopīgi skaita rožukroni. Tā atkal ir saliedēta un Dieva plāns tajā var realizēties.

Cik lieliski, ka cilvēks, kurš bija gatavs iznīcīnāt ģimeni caur šķiršanos, sagandējot dzīvi sievai un bērniem, ir atgriezies. Ja pie tādiem piederat, ziniet, ka Dievmāte, ja jūs to lūgsiet, palīdzēs īstenot savu miera plānu arī jūsu saimē. Īpaši es gribētu uzsvērt lūgšanas nozīmi ģimenēs.

Vicka, viena no Medžugorjes vizionārēm, saka, ka nekas tā nepalīdzot saglabāt ģimenes vienību, kā kopēja lūgšana. "Rožukroņa lūgšana ģimenē ir ierocis pret sātanu" - tā viņai teikusi Marija. Tāpēc nekavējoties šai pašā dienā izlemt lūgties ģimenē. Lai ticīgie saimes locekļi iesāk savās ģimenēs lūgties. (Pārējie nav jāpiespiež).

Dievmāte saka: "Dārgie bērni, lai pirmā lūgšanu grupa jums ir ģimenē. Cenšaties mīlēt vispirms savus vistuvākos, bet pēc tam varēsiet mīlēt tos, kuri nāks uz jūsu mājām."

Šodien ģimene nevar saglabāties bez lūgšanas. Lūgšana ir pats pirmsais jūsu ierocis, bet, ja to neizmantosiet, ir maz cerību, ka jūsu ģimene saglabāsies. Iespējams, pienāks diena, kad visā pasaulē tikai kristīgās ģimenes vēl pastāvēs kā ģimenes.

“Lai vecāki lūdzas kopā ar bērniem un bērni - kopā ar vecākiem” - saka Dievmāte. Bērnam ir jāredz māmiņa un tētis noslīgstot ceļos Dieva priekšā. “Ja būs vienoti lūgšanā sātans neko ļaunu viņiem nespēs nodarīt.” Nekas ģimeni nevieno stiprāk, kā rožukroņa lūgšana.

Lai attālinātu sātanu, Gospa mudina mūs nēsāt pasvētītus priekšmetus, piem., medaljonus, krusījus u.c. (kā no mēra centīsimies izvairīties no zodiaka zīmēm!) Marija arī iesaka, lai mūsu mājās būtu krucifikss, Vissvētākās Jēzus Sirds vai Viņas Bezvainīgās Sirds svētbilde. “Lai večāki katru dienu svētī savus bērnus.”

Lūk, cits atgadījums, attiecībā uz lūgšanu. Vai esat dzirdējuši par parādībām uz Bouchard salas Francijā 1947.gadā? Tēvs Finets, kurš kopā ar Martu Robin nodibināja “Mīlestības Ugunskrus” (“Foyers de Charité”), kādu dienu lasīja avīzi. Pēkšņi kļuva drūms.

Ar bailēm tika gaidīts, ka komunisti dienu no dienas pārņems varu. Viņš devās uz “la Plaine”, uz Martas Robin istabiņu, lai kā ikdienas parunātu ar viņu par visjaunākām ziņām un tikšanos noslēdza ar vārdiem: “Marta, šoreiz Francija tiks pieveikta!”

“Nē, tēvs – savā klusajā balsī atbildēja Marta – ar Franciju nav tā, kā jūs sakāt. Dievmāte tur parādīsies maziem bērniem un Francija tiks izglābta”.

Bija 8.decembra rīts. Ap pulksten vieniem pēcpusdienā uz Bouchard salas četrām meitenēm kā Lūgšanu Māte parādījās Dievmāte. Visvečākai meitenei bija divpadsmit gadi, jaunākai – septiņi. Marija palūdza viņas lūgties par Franciju, kas atradās lielās briesmās. Meitenes to pastāstīja skolā. Priesteris, kā arī vietējais bīskaps, uzreiz noticeja šīm parādībām, jo bērni, katrs atsevišķi, teica vienu un to pašu. Parādības ilga apmēram nedēļu. Pateicoties bērnu un visas sādžas lūgšanām, brīnišķā veidā komunisma draudi no Francijas tika attālināti. Pilnīgi neizskaidrojamā veidā streiki norima. Francija tika izglābta!

Otrs varens ierocis, noderīgs ģimenes saglabāšanai (kā arī ceļā uz svētumu), ir gavēnis. Dievmāte Medžugorjē, sekojot Jēzus laikmeta visu jūdu sieviešu paraugam, lūdz mūs divas reizes nedēļā – trešdienās un piektdienās – gavēt ar maizi un ūdeni. Gavēnis var tikt ieviests pakāpeniski. Var iesākt, piemēram, gavējot ar maizi un ūdeni vispirms vienas ēdienreizes laikā piekt-dien, pēc tam – trešdien. Tā pakāpeniski nonāksiet pie pilnas gavēņa dienas trešdienās un piektdienās. Gavēnim ir neparasts spēks pret sātanu, ar to var izpelnīties arī daudz citu žēlastību.

Protams, gavēnis neattiecas uz bērniem un slimajiem. Taču jau no mazām dienām bērnus vajag radināt upura garam. Visi atceramies skaisto Fatimas bērnu vēsturi, kurus Dievmāte mudinājusi salikt mazus upurus ar vārdiem: “Tas priekš Tevis, Jēzu, lai gandarītu par grēkiem pret Bezvainīgo Marijas Sirdi”. Reizēm tiek spriests, ka nav labi pamudināt bērnus uz upuri, jo tas viņos var izraisīt pārdzīvojumu, radīt nemieru vai vainas apziņu. Tās ir intelektuālu teorijas, kuriem

---

nav pieredzes darbā ar bērniem. Visi vecāki zina, ka bērni ir vairāk upurgatavi nekā pieaugušie. Kopā ar mākslinieci – Pascale Nouailhat – sagatavoju grāmatu: “Bērni, palīdziet manai Sirdij uzvarēt”. Tai, pēc Fatimas Dievmātes norādījumiem, ir jāievada bērni lūgšanu un upura garā. Tā, cerams, tiks atrasti iztrūkstošie četri miljoni bērnu, lai Bezwainīgā Marijas Sirds pasaulē uzvarētu sātanu.

“Bērni, palīdziet manai Sirdij uzvarēt”, tas ir sauciens, kuru šodien Dievmāte veltī jums. Pažīstu kādu bērnu, kurš šo grāmatu izlasīja deviņas dienas pirms Pirmās svētās komūnijas. Gatavojoties pieņemt sv.komūniju, ar neparastu aizrautību ikdienas salika Dievmātei kādu upuri. Šķita, ka viņa četrgadīgais brālītis uz to vēl nav spējīgs (grāmata domāta 6-12 gadīgiem bērniem). Tomēr tas nebūt nebija tā. Pēc divām vai trijām dienām viņš taujājis vecākajam brālim un vecākiem: “Bet es? Bet mans upuris? Es arī vēlos kaut ko upurēt”. Vecāki viņam palīdzēja to sameklēt. Un puisēns nekavējoties sāka salikt upurus. Bija ļoti apmierināts, ka var kaut ko upurēt Dievmātei. Zināja, ka tas Viņai palīdzēs pasaulē uzvarēt bēdas un nedienas, mīlus un smaidīgus darīs tēti un māmiņu. Iedomājieties vecāku izjūtas, kuri redzēja, kā abi zēni – septiņgadīgais un četrgadīgais – saliek savus upurus. Viņi jutās neveikli, un, sekojot bērnu piemēram, arī nolēma nest upurus. Ticiet man, šajā ģimenē notika brīnumi! Un tas viss, pateicoties septiņgadīgajam zēnam, kurš pirmais uzsāka dzīvot upura garā.

Tādā veidā ir iespējams dzīvot patiesā saskaņā ar Dieva plānu attiecībā pret ģimeni un ļaut

---

Dievam to vadīt. Nēmiet rokās šo drošo ieroci, kāds ir lūgšana – sevišķi rožukroņa lūgšana ģimenē, gavēnis vecākiem un mācīšana upurēt arī bērniem.

Dievmāte mūs aicina, lai Bībele – Dieva vārds – ikvienā mājoklī atraastos redzamā vietā. Arī tie, kas būs mūsu ciemiņi, pirms sāks skafīties telepārraides, ievēros Bībeli. Ja tā būs atvērta, tad neatteiksies kopā ar saimi izlasīt dažus Svētos Rakstu lasījumus un aprunāties par reliģiskiem vaicājumiem.

Tēvs Jozo no Medžugorjes saka: “Lai tēvi un mātes bērniem ikdienas lasa īsus Evaņģēlijā fragmentus, tā viņus iepazīstinot ar Jēzu. Pēc tam jānoskūpst Evaņģēlijs, jo skūpstot to, jūs noskūpstīsiet pašu Jēzu”.

Tādā veidā bērnos tiks iepotēta mīlestība uz Dieva vārdu, mīlestība uz Jēzu un Bībeli. Jūs paglābsiet savus bērnus no meliem, kas tiek izplatīti masu medijos un negatīvi ietekmē jūsu lolojumu prātus un sirdis. Pasaules gara vietā bērnu sirdīs tad mājos Jēzus gars.

Pastāv vēl viena varbūtība, kā saglabāt jauku ģimeni. Tā ir piedošana. Ne velti Dievmāte Medžugorjē mudina mūs uz ikmēneša grēksūdzi. Neaizbildinieties ar priesteru trūkumu. Viņi joprojām vēl apkalpo draudzes, un nereti biktskrēslos pat cieš no “bezdarbības”. Ticēsim, cērēsim un lūgsimies, lai rastos arī jauni paaicinājumi uz priesterību.

Vecākiem jāmācās savstarpēji piedot! Medžugorjē ierodas daudz laulāto. Viņiem tiek ie teikts piedot visas pārestības, kādas viens otram ir nodarījuši. Gadās, ka laulātie, nodzīvojuši kopā trīsdesmit, četrdesmit vai pat vairāk gadu,

pirmo reizi viens otram lūdz piedošanu. Bet kāds tad ir prieks, kāda dzīves pārmaiņa! Pēc tam viņiem tiek ieteikts svētceļojuma laikā uz patēnas nolikt domās savus laulības gredzenus un tādā veidā atjaunot laulības sakramantu. Jānis Pāvils II vienmēr celebrē Sv. Misi ar skatu, vērstu pret altāri. Vienīgi upurēšanas brīdī ar skatienu aptver klātesošos, kā vēlēdamies savākt visus viņu nodomus, lūgšanas, visas cilvēces ciešanas, lai tās kopā ar maizi un vīnu saliktu uz patēnas.

Arī jūs upurēšanas brīdī domās nolieciet uz patēnas savus gredzenus un savu laulību, lai tā tiktu upurēta Jēzum, lai Jēzus atjaunotu šo skaito, neparasto derības sakramantu, kāds ir jūsu laulība. No tā brīža Kungs to sargās dievišķā veidā.

Nemiet līdzi savus bērnus uz Svēto Misi, lai tā patiesi būtu ģimenes svētki. Dievmāte lūdz: "Kopīgi pienemiet Kristus Miesu un Asinīs".

Pirmā vieta — Dievam

Savās ģimenēs pirmo vietu ierādīt Dievam. Lai Dievs ir klātesošs jūsu sarunās; lai ir dzīvs un klātesošs visā, kur dalāties ar citiem, jūsu iecerēs, lēmumos, visā, ko apspriežat un pārdzīvojat bērnu klātbūtnē. Ja ģimenē ir kāda problēma, piemēram, līdz mēneša beigām trūkst naujas (klasisks piemērs) – ko mēs tad darām? Protams, palīdzību lūdzam no Dieva. Kungs ir sacījis: "Vispirms meklējiet Dieva valstību un tā taisnību, bet viss pārējais jums tiks pielikts". Ir jāpalīdz nabagiem, arī tiem, kam ir kāda vajadzība; ir jālūdzas, jāizdara kas Dieva godam,

bet Viņš savukārt palīdzēs mums. Domājat, ka Marijai un Jāzepam bankā bija konts? Droši vien, ka tā nebija, bet Dievs apmierināja viņu vajadzības, jo lielu cerību tie lika uz Viņa Apredzību. Bērniem ir jāsaprot, ja ģimenē ir kādas problēmas, grūtības, vai ir jāpieņem kāds lēmums, vispirms lūgšanā griežamies pie Dieva. Bērns tad zinās, ka Dievs ir spēcīgāks par viņa vecākiem un spēj palīdzēt pat tur, kur vecāki ir bezspēcīgi. Neteiksim: "Ir jāiet pie pūšlotāja, gaišreģa, astrologa, pie kādas mātes Mirzas ar neparastām spējām, kura paņems vēdekli un pateiks, kas mums jādara". Daudzas ģimenes tā rīkojas. Tas taču ir sātaniski. Tā rīkojoties nodo dat sevi sātana rokās. Nē, ja jums jāpieņem kāds lēmums, lūdzieties pie jūsu Radītāja, kuram attiecībā pret jums ir plāns. Lūdziet, lai palīdz jums pieņemt pareizu lēmumu, un Viņš to izdarīs. Lai bērni zina, ka, stāvot kādas izvēles priekšā, jālūdzas, jo Dievs ir mūsu ģimenes Karalis un Ganītājs.

Bērniem jāzina, ka ciešanas vai slimība ir krusts, kuru nesam un savienotu ar Jēzus ciešanām upurējam Dievam. Tad viņi tik ātri nekrītis izmisumā, jo savām ciešanām atradīs jēgu. Sapratīs, ka viņu ciešanas, upurētas Dievam, pasaulē var darīt brīnumus. Tikai tādā veidā saviem bērniem jūs atvērsiet logus un durvis uz garīgumu. Neieslēdziet tos pārmērīgi materializētā pasaulē, bet atļaujiet elpot debesu gaisu!

Ivans, viens no Medžugorjes vizionāriem, no Dievmātes pastāvīgi saņem īpašās pamācības attiecībā uz ģimeni. Viņš par tām pastāstīja: "Vecākiem šajā ziņā nav jātaupa laiks, ir jācenšas pēc iespējas vairāk būt kopā ar bērniem. Cik tagad bērnu paliek vienatnē! Lai vecāki viņus uzklau-

---

sa, it īpaši, ja tiem ir kādi sarūgtinājumi. Bērnam jāzina, ka ar savās raizēs var dalīties ar vecākiem, un vajag ar viņiem runāt mierīgā atmosfērā”. Daudzi bērni slēpj savus sarūgtinājumus. Zina, ka mammai nav laika, jo viņai tāpat daudz rūpju. Šodien dzīve rit pārāk strauji, un bērns nereti paliek viens pats. Daudzi vecāki uzskata, ka viņiem jādod materiālie labumi un saka: “Man ir pienākums attiecībā pret bērniem. Man tie ir jāizglīto. Došu viņiem dāvanas, pēc tam atvēršu bankā kontu, lai tādā veidā nodrošinātu viņu nākotni, nopirkšu ko dārgu”. Vienu pēc otras bērns saņem dāvanu, pēc tam tiek atstāts, jo vecāku dzīvē pats svarīgākais ir darbs, darīšanas, darbošanās... Dzird sakām: “Varu nopirkt bērnam mašīnu, mopēdu, u.t.t. Tagad esmu apmierināts, jo visu bērnam esmu iedevis”.

Neko tu, draugs, neesi iedevis! Gluži otrādi, paša bērnu noliki uz lietu verdzības ceļa.

Bērnam vispirms ir vajadzīgs vecāku piemērs, sirdsmiera, laulāto vienofības, ģimenes vienotības, rāma gara piemērs. Jūdu, kā arī kristiešu tradīcijā mājas miera – šalom – sardzē, ģimenes sardzē, atrodas māte. Tas jāzina visām mātēm! Starp citu, tas ir ļoti jauki pateikts Jāņa Pāvila II enciklikās un vēstulēs, kas skar ģimenes problēmas un sievietes lomu tajās. Dievmāte ir sačījusi: “Lai vecāki neprasa no bērniem neko tādu, par ko paši nav spējīgi liecināt ar savu piemēru”. Jūsu piemērs, jūsu miers, jūsu savstarpējā mīlestība būs bērna garīgā barība, nevis pārbagāti materiālie labumi.

Dzīvoju zemē (Bosnija – Hercogovina), kur bērniem nav greznu rotaļlietu, nav elektronisku spēļu, tomēr viņi ir daudz laimīgāki par bērniem,

---

kas dzīvo Rietumeiropā, jo viņu ģimenēs ir savstarpējā mīlestība. Mīlestība un sirdsmiers – lūk, kas vajadzīgs jūsu bērniem.

Lai Dievs ir klātesošs jūsu sarunās. Ja jums ir kāda problēma, piesauciet Svēto Garu. Ja ģimenē lūdzaties, tad tajā ienāk Sv.Gars un ienaidniekam tur nav vietas. Ja runājat ar bērnu par Dievu, par ticības lietām, tad jau no mātes klēpja tas būs piepildīts ar ticības skaistumu un tās bagātībām.

Runājiet ar viņu jau agrā bērnbā, pat tad, kad jums liekas, ka bērns vēl neko nesaprot. Viņš uztver daudz vairāk nekā jums tas šķiet. Runājiet par dzīvi pēc nāves, par debesīm, par šķīstītavu un elli. Pasteidzieties to izdarīt, pirms jūsu bērns no sabiedrības uzzinās par reinkarnāciju, vai vēl par nez kādiem citiem izdomājumiem, pirms maldi pārņems viņa prātu. Stāstiet par Evaņģēlijā ietvertām caur Baznīcu sludinātām patiesībām, iekams viņam savus pakalpojumus sniegs melu mašinērija.

Pastāstišu kādu stāstiņu. Tas attiecas uz piecgadīgu meiteni, kurai vecāki izskaidrojuši, ka pasaulē vienmēr jaizvēlas mīlestība, jo atkarībā no tā, kāda bijusi mūsu mīlestība, pēc nāves var nokļūt trīs vietās: vai nu taisni debesīs, šo brīnišķo vietu, kurā vienmēr mājo labais Dievs, vai – uz šķīstītavu, ja par maz esam mīlējuši un būs jāattīrās lielās ciešanās, vai tiksim ellē, ja mīlestībai esam pateikuši “nē”.

Meitene to visu labi saprata un par to izteica arī savas domas. Vecāki viņu aicināja daudz lūgties, lai pēc nāves varētu doties tieši uz debesīm. Nākošajā dienā meitene ar lepnumu paziņoja vecākiem: “Lūdzos tā, kā vakar runājām. Lūdzos par trim lietām. Lūdzos, lai pēc nāves neviens

netiku ellē. Pēc tam lūdzos par tiem, kuri iet uz šķīstītavu, lai tur nebūtu pārāk ilgi un daudz jācieš". Tad tēvs sacīja: "Labi, mīlumin, ka lūdzies par trim lietām. Par ko tad vēl lūdzies?" "Lūdzos par tiem, kuri jau debesīs, lai viņi tur paliktu".

Tas ir ļoti jauki, ja meitene jau no bērnības zina, ka Dievs jāmīl dzīvojot virs zemes. Zina, ka jāpalīdz dvēselēm ātrāk izklūt no šķīstītavas un ka debesis ir visvairāk kārotā vieta, kur vēlamies uz mūžu palikt.

Vecāki, jūsu piemērs, jūsu mīlestība, jūsu gaisma un jūsu miers vairāk pārliecinās bērnu, nekā jūsu "spredīki" vai morāles lasīšana!

Svētums — ģimenes patiesais mērķis

Daudzi jaunieši ir pazaudējuši ticību tāpēc, ka tā viņiem nav savlaicīgi izskaidrota, bieži vien aplūkota un traktēta kā tikumība. Tas nav pareizi un drīzāk nevis tuvina, bet gan attālina no Dieva. Mērķis ir jāsasniedz ar atbilstošiem līdzekļiem. Pats svarīgākais — mīlestība.

Dievmāte nav nākusi tāpēc, lai moralizētu. Morāle šī vārda īstā nozīmē ir kaut kas labs, bet sirdis pievelk tieši mīlestību. Ja mazs bērns jau ģimenē iepazīs Dievu, tad tam būs stiprs raksturs un uzskatu kopums jeb mugurkauls, lai izturētu dažādus pārbaudījumus.

Lai tas varbūt nepasaudzēs viņu no pusaudžu vecuma krīzes, tomēr sirds dzīlumos viņš paliks neskarts un atgriezīsies pie Dieva, jo bērnībā Viņu jau iepazinis. Ja tas nebūs noticeis bērnībā,

tad kā gan šis jaunais cilvēks būs spējīgs pretties tik spēcīgajiem pasaules kārdinājumiem, ko radījis sātans: narkotikām, seksam u.c. jaunuviem. Kā viņš atšķirs labo no ļaunā? Viņu taču vilinās sātana piedāvātās "konfektes". Gribēsies rīkoties tā, kā to dara draugi. Ja tomēr agrāk būs iepazinis Dievu, tad netiks ierauts sātana slazdos. Tā jūs sagatavosiet viņam laimīgu nākotni. Dieva plānā ģimenes dzīves mērķis ir savstarpēja palīdzība ceļā uz svētumu.

Te nepieciešams zināms paskaidrojums. Kad jauni cilvēki stājas laulībā, mēs viņiem vēlam ilgu mūžu, stipru veselību. Tas ir ļoti jauki, bet īstenībā, tas nav nekas. Dzīves mērķis nevar būt veselība, jo tā vai citādi, pienāks diena, kad to pazaudēsim. Jaunlaulātajiem tiek vēlēta labklājība, konts bankā, skaista māja u.t.t. Arī tas nav nekas īpašs.

Vai Svētajai Ģimenei bija grezna māja un kādi laicīgi labumi Nācaretē? Nē.

Ģimenes mērķis nav materiālo labumu krāšana, vai iegribu apmierināšana. Protams, tas viss ir vajadzīgs, lai dzīvotu. Tomēr tas jānoliek savā vietā, atbilstoši Dieva noteiktai kārtībai. Ģimenes mērķis ir mīlestības piepildījums, tas nozīmē — svētums. Vai svētums ir jūsu ģimenes mērķis? Uzdodiet sev šo jautājumu. Bet, ja atbilde skanēs "nē", lūdziet Mariju, lai Viņa palīdz jums to sasniegt. Viņa to veiks vislabāk.

Dievam ir savs plāns attiecībā pret katru ģimeni, katru ģimenes locekli. Dievam ir savs plāns pret tavu partneri un jūsu bērniem. Dievam ir savs plāns attiecībā pret katra bērna svētumu. Vecāku loma ir ar rūpēm un mīlestību attīstīt šo svētuma plānu un līdzdarboties ar Dievu, lai

bērns kļūtu svēts. Tā ir viņu galvenā loma. Ja tā ir viņu sirdslieta, ja viņi labi izpilda savus vecāku pienākumus, tad "viss pārējais tiks pielikts klāt". Tad bērns varēs pārņemt visus ticības dārgumus, jo tos smels no mīlestības pārpildītām vecāku sirdīm.

Jūsu bērni ir mūsu nākamie svētie

Paskatīsimies uz Martinu laulāto pāri, svētās Terēzes no Lizjē vecākiem. Pirms stājās laulībā, ilgi lūdzās, lai pārliecinātos, ka viņu laulība ir saskaņā ar Dieva plānu. Vispirms nometās ceļos, tikai pēc tam nolēma stāties laulībā. Viņi neiesāka dzīvot kopā, lai pārbaudītu, vai der viens otram, un beidzot pateiku: "Ja jau desmit gadus dzīvojam kopā, tad droši vien varam stāties laulībā". Nē! Viņi vispirms kopā lūdzās, lai iepazītu Dieva plānu attiecībā pret katru no viņiem. Kad pārliecinājās, ka viņu laulība ir saskaņā ar Dieva plānu, sāka lūgties, lai būtu pēcnācēji un lai tie piederētu Dievam. Lūgšanai viņu ģimenē bija ierādīta pirmā vieta. Viņi netaupīja laiku, kurš atvēlēts, lai bērniem stāstītu par Dievu. Pateicoties šai priekšzīmīgajai ģimenei, mums ir mazā Terēze. Ja Martinu pāris tiektos pēc tā laikmeta pasaulīgajiem labumiem, ja domātu vienīgi par naudas pelnīšanu un bērnu materiālās eksistences nodrošinājumu, nekad mums nebūtu šīs jaukās svētās. Šodien varam šiem svētajiem vecākiem pateikties un lūgties. Viņi vispirms vēlējās savu bērnu svētumu un guva uzvaru.

Laulātie, kuriem ir bērni, var rīkoties tāpat. Nesakiet: "Viņi bija izredzētie. Mēs esam pārāk

launi, pārāk grēcīgi, netiksim galā". Varat būt līdzīgi Martinu ģimenei un dot mums mazās sv.Terēzes, mazos sv.Franciskus, mazos Jāņus Bosko, mazos prāvestus no Ars, mazās māsas Faustīnas. Jūsu bērni ir mūsu nākamie svētie.

Kāda anekdote par manu brāļadēlu Francisku – Jāzepu. Mans brālis Paskals kopā ar sievu daudz lūdzas. Bieži piesauc Dievu kā patiesi dzīvojošu viņu ģimenē. Viņiem ir paradums rītos un vakaros lūgties kopā ar sešgadīgo Francisku – Jāzepu. Kādu vakaru pēc lūgšanas, pirms zēns nebija aizmidzis, viņi aizgāja uz savu istabu. Durvis starp abām istabām vienmēr ir vaļā. Tāpat kā visu mūsu ģimeņu istabās, arī te ir altārītis ar svētbildi, krustu, dažādām svētbildēm u.t.t. Pēc dažām minūtēm vecāki blakusistabā saklausīja zēna soļus. Caur spraugu durvīs redzēja, ka viņš piecēlās no gultas, nostājās altārīša priekšā un, piespiedis pie krūtīm savu iemīļoto sunīti, kuru nesen viņam uzdāvināja, zēns sacīja: "Kungs, svētī manu sunīti, kā esi svētījis Jēzu Marijas klēpī".

Tas ir jauki! Šis bērns sapratis, ka Dievam jāveltī viss tas, kas mums ir vislabākais un visdārgākais. Jau gultiņā viņam prātā ienākusi doma, ka aizmirsis Dievam uzticēt savu iemīļoto sunīti, un puisēns nav varējis aizmigt, iekams to neizdarījis. Dzīvē tāds bērns zinās, ka Dievam uzticams viss, un tas ir brīnišķīgi.

Katrū sestdienas vakaru, godinot augšāmcēlušos Kristu, mūsu kopiena dzied un dejo. Zinām, ka kādreiz visi augšāmcelsimies. Augšāmcelšanās īstenību bērni ļoti labi izjūt. Pirms dažiem mēnešiem ģimenes māte Collette aizgāja mūžībā. Viņa dzīvoja tajā pašā kopienas mājā,

---

kurā dzīvo mans brālis, brāļa sieva un viņu dēls Francis – Jāzeps, kurš viņu ļoti mīlēja. Apmeklēja viņu slimības laikā un bija klāt nāves brīdī, aizgāja paskatīties uz viņu zārkā, no viņas atvadījās un uzticēja savus nodomus. Redzēja arī, kas notika kapsētā, kad viņu guldiņa kapā. Šis brīdis atstāja uz zēnu neizdzēšamu iespaidu. Pēc bērēm viņš atgriezās mājās ļoti domīgs. Mans brālis ievēroja, ka dēls ar lielu nepacietību gaidīja atbraucam Collettes bērnus. Viņš nespēja saprast, kādēļ. Beidzot, kad pēc divām vai trim nedēļām Collettes meita Virgīnija atgriezās mājās, zēns pieskrēja tai klāt un vaicāja: “Virgīnij, vai Collette ir piecēlusies no kapa?”

Tas ir brīnišķīgi! Nebūdams vēl septiņus gadus vecs, viņš sapratis, ka augšāmcelšanās ir īstenība. Nepieciešams vēl tikai paskaidrojums par laiku, kad tas notiks. Tomēr lietas būtību zēns labi sapratis.

Kā nodot mīlestību citiem

Dodiet saviem bērniem labu piemēru. Lai, patiecoties jums, viņi var pieņemt visus ticības dārgumus. Tādā veidā liksiet viņu dzīvē stingru pamatu. Pamatī tiek likti jau mātes klēpī. Kad bērns sasniedzis divdesmit gadus, ir vēlu sacīt: “Tagad esi pieaudzis, vari pats sev izvēlēties reliģiju”. Jo jaunāks bērns, jo vairāk viņu var ietekmēt. Mazā sirdī ir vieglāk iedvest ticības patiesības.

Mammai kopā ar bērnu jālūdzas jau tad, kad tas vēl atrodas zem viņas sirds. Lai bērns izjūt mātes mīlestību, tad viņa sirdī mājos miers. Pat mātes klēpī bērns dzird un izjūt mieru tāpat, kā izjūt tā trūkumu. Ja starp laulātiem nav miera, ir

---

strīdi, sasprindzinājumi, nesaprašanas, bērns vienu to izjūt, un tas viņu ievaino. Vajag daudz lūgties, lai viņa sirdī atgrieztos miers.

Nesakiet: “Bērnam atstāšu brīvību, bet, kad būs pilngadīgs, pats izvēlēsies sev ticību”. Vai jūs varētu savu jaundzimušo bērnu nodot bārenču namā un saņemt to pēc astoņpadsmit gadiem, sakot: “Lūk, mēs esam tavi vecāki, tagad izvēlies, saki, gribi vai negribi pieņemt mūs par saviem vecākiem?” Bērns jums atbildētu: “Es jūs nepazīstu, jūs esat man sveši. Ejiet prom”. Tas pats attiecas uz Dievu. Ja dzirdu vecākus sakām: “Bērnam ir jāatstāj izvēles brīvība, kādreiz pats izvēlēsies, vai būs kristietis, vai pieņems kristību”, tad klūst bezgala skumji, asaras rit pār vaigiem, un tas nenotiek tikai ar mani, debesīs arī droši vien raud.

Nedrīkst taču bērnam atņemt to, kas ir vislabākais. Bēdīgi, ja mēs paši to nesaprotram un gaidīsim, kamēr bērns sasniegs pilngadību, lai iepazīstinātu viņu ar Dievu. Pa to laiku viņš var kļūt ateists, un tā jau ir katastrofa! Ja divdesmitgadīgais bērns sāk uztraukt vecākus, tad, kā sakā Dievmāte “vārdiski aizrādīt ir par vēlu. Tagad tikai caur jūsu mīlestību, sirds lūgšanu, piemēru ir iespējams atklāt viņam Radītāju, piesaistīt viņu Dievam”.

1996.g. 25.maijā Dievmātes vēstijums patiesi ir lielisks: “Lūdzieties, lai jūs saprastu, ka caur jūsu dzīvi un jūsu piemēru jums visiem ir pienākums līdzdarboties atpestīšanas darbā”. Marija nav sacījusi: “Caur jūsu vārdiem”.

Rūpējieties par savu bērnu laimi, centieties nodrošināt viņu nākotni! Rūpējieties par savu bērnu svētumu, par viņu prieku, centieties nodrošināt

---

viņiem iekšējo un ārējo vienotību un saskaņu. Vienīgi tādas pūles nepievil un ir nesavīgas.

Vasarassvētku priekšvakarā mēs piesaucam Svēto Garu, jūtot, ka Viņš mums ir vajadzīgs. Sakām: "Nāc, Svētais Gars, mēs Tevi gaidām". Pēc novennas uz Svēto Garu mēs sirsnīgi lūdzamies: "Sūti mums savu Garu!" Svētā Gara atnākšanas diena ir "plūsmas" diena. Saceļas spēcīga vētra, esam aizrauti. Pār mums nolaižas Svētais Gars. Starp citu, Svētajos Rakstos nav runāts par Svētā Gara "atnākšanu", bet ir sacīts: "Svētais Gars nonāca pār viņiem".

Tas nonāk no debesīm un dāsni nolīst pār mums. Kad Pēteris pēc šīs "plūsmas", kāda bija Svētā Gara atnākšana, teica savu runu, tūkstoši klātesošo uzstādīja jautājumu: "Ar ko lai mēs iesākam?" Šodien jums ir jāizdzara vismaz viena praktiska apņemšanās. Tātad sākam praktiski rīkoties.

Dievmātē mani pārsteidz tas, ka Viņa vienmēr ir gatava izpildīt Dieva gribu. Viena no vizionārēm, Marija Pavloviča, bieži man aprakstoši attēloja Dievmāti. Kādreiz viņai pateicu: "Tu bieži apraksti Dievmātes izskatu, bet atklāj man Viņas raksturu". Viņa man pateica divas lietas: "Dievmāte ir neparasti laipna un vienlaicīgi ļoti noteikta". Medžugorjes vēstījumos bieži atrodam tādus vārdus: "Izvēlieties Dievu un Svētumu. Izvēlieties mīlestību šodien".

Tāpēc, mīlie vecāki, nekavējoties veiciet radikālas pārmaiņas savās ģimenes. Es nerunāju tikai par ģimenēm, kurās ir tēvs, māte, un bērni, bet arī par tādām, kurās ir tikai māte vai tikai tēvs, kā arī par ģimenēm, kuras nodibinājuši šķirteņi. Atcerieties, ka Dievs savā providencē

---

attiecībā pret katru no jums visas šīs grūtības nem vērā. Esiet par to droši.

Dievmāte mūs māca, kā jāizvērš dvēseļu garīgais darbs ģimenēs: "Dariet to, ko jums saka Baznīca".

Ja pēc šķiršanās otrreiz esat stājušies laulībā, ziniet, ka varat dzīvot kā brālis un māsa, tas neliegs jums pieņemt sv.Sakramentus. To visu mums skaidro Baznīca. Tas ir ceļš uz tuvošanos Dievam, uz svētumu. Varat būt droši, ka klausot Baznīcu, jūs klausāt savu Māti un tiecaties uz svētumu. Ja iesākums ir grūts, lūdziet palīdzību no Dieva. Vienmēr saņemsiet žēlastību darīt to, ko no jums pieprasī Dievs.

Dievmāte saka: "Lai jūsu ģimene ir tā vieta, kurā piedzimst svētums". Ja mūsu ģimene būtu pat pati nozēlojamākā, ļoti satriekta, izšķirsimies par to, lai kopš šī brīža mēs censtos atdzimt un kļūtu par svētu vietu. Priekš tā ir jāpieņem viens lēmums: pirmo vietu savā ģimenē ierādīt lūgšanai, pēc tam – upuriem. Jūs, vecāki, sāksiet gavēt un pakāpeniski pamudināsiet savus bērnus uz upuriem. Tas varbūt būs otrs etaps. Padomājiet arī par Bībeli, par Sakramentiem, vispirms par Euharistiju. Vairāk laika veltiet bērniem, lai runātu ar viņiem par Dieva lietām.

Pēc tam jūsu ģimenes dzīvē notiks parvērtība, pagrieziens uz labo pusī, uz Dieva atzīšanu. Arī bērniem to paskaidrosiet. Ja bērns sapratīs, ka jūsu ģimenē ir Kāds, kas lielāks par jums, viņš jutīsies droši, jūs paglābsiet viņu no daudzām bailēm. Bērns sapratīs, ja mamma un tētis ir vāji un var izdarīt kādas mulķības, tomēr viņš netiks iekšēji satriekts, jo pāri ģimenei ir Dievs. Dievmāte saka: "Dārgie bērni, ģimenes, kuras izvēlas

---

sev Dievu par Tēvu, Baznīcu – par māju un Māni – par Māti, lai ne no kā nebaidās”. Bērnam ir jāzina, ka ģimenes Tēvs ir Dievs, ģimenes Māte – Marija, bet tētis un mamma ir tikai tie, kas izpilda, īsteno Dieva un Marijas gribu.

Kļūstiet par daudzbērnu ģimeni!

No vizionāres Mirianas Medžugorjē saņēmu brīnišķīgu pamācību. Dievmāte sniedz mums daudz vēstījumu.

Bez tam šiem vizionāriem Viņa ir uzticējusi noslēpumus, par kuriem vēl nekā nezinām, izņemot to, ka tie attiecas uz pasaules nākotni. Mūsu laikmetā, kurā ir tik daudz pravietojumu par pasaules galu, gandrīz visi vizionāri, kuri nākotni zina labāk nekā citi, ir nodibinājuši ģimenes un vēlas, lai tiem būtu daudz bērnu. Tas ir ļoti jauki. Droši vien tā ir laba liecība un norādījums arī citiem tā rīkoties.

Reiz ieklausījos Mirianas sarunā ar svētceļniekiem. Viens no tiem uzdeva viņai vaicājumu: “Ko tu pateiku precētai sievietei, kura nevēlas bērnus?” Miriana iesaucās: “Bērni ģimenē ir viscēlākā lieta!” “Jā, Miriana, bet šī jaunā sieviete baidās no bērniem tādēļ, ka pasaules nākotne ir ļoti nedroša”. “Dievmāte taču ir sacījusi, lai nebaidāmies no viņiem. Marija zina, kāpēc to saka. Arī es to zinu, bet tagad nevaru jums to pateikt”.

Visionāre Ivanka nedēļu pirms viņas ikgadējās atklāsmes dzemdēja otru bērnu. Dievmāte viņai pateica: “Ivanka, pateicos tev par to, ka savu

dzīvi iedevi, lai dotu sākumu jaunai dzīvei”. Dievmāte pateica arī Mirianai: “Dārgie bērni, jo vairāk jums būs bērnu, jo būs labāk”. Cik tas ir spēcīgs pretlīdzeklis meliem, kurus mums sniedz masu mediji. Nebaidieties no bērniem! Dievmāte nav nākusi tāpēc, lai mūs biedētu. Katru jaundzimušo bērnu uzticiet debesu Tēvam un debesu Mātei. Lai jūs nebaida, ka jums nav daudz naudas. Daudzas ģimenes šodien saka: “Mēs nevēlamies vēl vienu bērnu, jo gribam no-pirkrt mašīnu vai labāku māju”. Mašīna salūzīs un kļūs par metāllūžņu kaudzi, māja agri vai vēlu tiks sagrauta, toties bērns dzīvos mūžīgi.

Manā ģimenē ir seši bērni. Ja mans tēvs un māte būtu neticīgi, mans jaunākais brālis Paskals nebūtu nācis pasaulē. Atrastos piecdesmit ārsti, piecdesmit “gudras” sievietes, kas pateiku manai mātei: “Piekta bērna grūtniecības laikā Jūs bijāt ļoti slima...”, un viņu pārliecinātu, lai pieņem lēmumu bērnu iznīcināt. Ja būtu uzsklausīti šie padomi, sestā bērna nebūtu. Mūsu mazais Paskals nekad nebūtu piedzimis, bet mūsu ģimēnē viņš taču ir visapdāvinātākais un visjaukākais!

Šodien priečajos redzot, ka dažu vecāku sirdīs notiek pārmaiņas. Nesen sacīja: “Divi bērni un ar to pietiks”. Toties tagad dzirdu spriedumus: “Bet kāpēc ne trīs, kāpēc ne četri, pieci bērni?” Lieliski! Pateicoties jums atradīsies tie iztrūkstošie četri miljoni.

Jūsu bērni izglābs pasauli!